

תת"ע 1651/05/17 - מדינת ישראל נגד דלל ניסים

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 1651-05-17 מדינת ישראל נ' דלל ניסים
תיק חיצוני: 30114434985

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	דלל ניסים

הכרעת דין

בתחילת הכרעת הדין, בית המשפט מודיע על זיכויו של הנאשם.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו יוחסה לו עבירה של גרימת הפרעה ועיכוב התנועה בכך שהעמיד רכבו באמצע נתיב נסיעה וחסם הכביש במקום, בניגוד לתקנה 21 (ב) (3) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות").
2. מטעם התביעה העידו: רס"מ דימיטרי צרמושניוק - סייר במשטרת התנועה (ע.ת/1) ואילו מטעם ההגנה העיד הנאשם לעצמו.
3. בת/1 בסעיף "נסיבות המקרה" כתב ע.ת/1 כך: "במהלך משמרת לילה בניידת גלויה, הגעתי מרח' ללא שם לרחוב הנ"ל אשר סמוך למתחם הפורום בב"ש ובמקום היו מוניות אשר המתינו לתורם לאסוף נוסעים. מונית הנ"ל עמדה באמצע הכביש ולמרות שהנהג התבקש על ידי המש"כ בנסיעה מספר פעמים בחר הנהג להמשיך ולעמוד ובכך יצר פקק תנועה גדול אחריו. ביקשתי ממנו לעמוד בצד. הוסברה לנהג מהות העבירה ונרשם דו"ח בהתאם".
4. בתשובתו לכתב האישום, כפר הנאשם במיוחס לו וטען כי לא הפריע בכל דרך לתנועה במקום.

5. סקירת פרשת התביעה:

ע.ת/1: הוגשו מטעמו: דו"ח על נסיבותיו (ת/1), בנוסף הוגשה סקיצה (ת/2).

בחקירה הראשית - סיפר העד כי בחזית מתחם מועדון ה"פורום" ישנו כביש המאפשר למוניות לעמוד בטור ומשמאלם קיים כביש המאפשר נסיעה חופשית. כאשר הגיע למקום ראה הוא מוניות רבות מגיעות משני הכיוונים וכאשר הבחין ב"פקק" הנוצר במקום, עקף את התנועה משמאל ואז ראה את מונית הנאשם עומדת באמצע הדרך ומשמאל למוניות שעומדות בתור. בכך, גרם לשיטתו הנאשם להפרעת תנועה חמורה במקום.

בהמשך ציין העד כי עמד במקביל למונית הנאשם ודרך חלון פתוח ביקש ממנו להזיז את הרכב. הנאשם סירב להזיז את הרכב ולכן קיבל את הדו"ח.

בחקירה הנגדית, כאשר נשאל העד לאן רצה שהנאשם יזוז? השיב, כי נכון שהיו מוניות מאחורי מונית הנאשם ומימינו, אך הציר לפניו היה פנוי מאחר שהנאשם לא אפשר לאיש לעקוף אותו.

בהמשך הסכים העד כי הציר היה פנוי מכלי רכב אך הוא מסכים כי נכחו במקום ובשטח שלפני המונית מבליים על הכביש וכי כוונתו הייתה שנהג המונית יתקדם בנסיעה איטית הגם שיש מבליים רבים על הכביש לפניו.

6. סקירת פרשת ההגנה:

הנאשם בבית המשפט הציג לבית המשפט צילום של מקום האירוע אשר צולם לאחר האירוע.

הנאשם טען כי עמד בטור הימני עם כל המוניות ולא עמד באמצע הכביש או אז הגיע השוטר משמאלו ואמר לו לנסוע כאשר על הכביש נכחו לפניו ילדים ואנשים אחרים. בנסיבות אלה לא רצה לנסוע מחשש לפגיעה בהם.

עוד ציין הנאשם כי השוטר הגיע משמאל, עלה על אי התנועה וסגר אותו, כאשר לפניו עמדו אנשים.

7. לאחר שבחנתי את העדויות והמסמכים שהוגשו לעיוני, נחה דעתי כי עובדות כתב האישום לא הוכחו ברמת הוכחה נדרשת של "מעבר לכל ספק סביר".

הפרעה לתנועה לא הוכחה, שכן השוטר הגיע משמאלו של נהג המונית, פתח את החלון וביקש ממנו לזוז - משמע הציר משמאלו של נהג המונית היה פנוי וניתן היה לעבור בו כשם שהניידת עברה במקום.

השוטר אישר כי הייתה נוכחות רבה של אנשים בחזית המונית והוא ציפה מנהג המונית להתקדם באיטיות לכיוון הקהל במקום.

דרישת השוטר מנהג המונית, בנסיבות אותן אישר השוטר עצמו, להתקדם לכיוון הולכי הרגל שעה שחזית המונית עמוסה בקהל מבלי, אינה סבירה בעיני. הנאשם הואשם ביצירת הפרעה לתנועה בכך שלא פינה את ציר הנסיעה, אך פינני הציר בנסיבות שתיאר הנאשם (ולהן הסכים השוטר) אינו כה פשוט. בהחלט יתכן שעיקוב הנאשם לבצע את הוראת השוטר בשל העומס במקום, יצר כעס אצל איש המשטרה והחלטה על רישום הדוח לנאשם. לא שוכנעתי כי הנאשם הוא אשר יצר את ההפרעה במקום, ויתכן כי איטיות יכולת הנאשם לבצע את הוראת השוטר, היא אשר הובילה לרישום הדוח ולא יצירת הפרעה ממשית לתנועה במקום.

נוכח הספק אשר נוצר בעיני באשר לנסיבות המקרה והיעדר הוכחה חד משמעית של יצירת הפרעה על ידי הנאשם, אני מחליט לזכות את הנאשם מחמת אותו הספק.

ניתנה היום, כ"א אב תשע"ז, 13 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.